

[Dorte Bennedsen]

Så siger hr. Helge Adam Møller, at hvis vi nu gør disse ting, får vi en mindre stigning i antallet af udlændinge. Jamen vi har ingen stigning i antallet af udlændinge for øjeblikket. Vi havde en top i midten af 1980'erne, og så går det nedad år for år. Det ville hr. Helge Adam Møller have kunnet konstatere, hvis han havde læst ministerens bilag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg kan godt forstå et regeringspartis og en regerings ønske om at styre i hvert fald politikken i sit eget land. Men hr. Helge Adam Møller, jeg tror ikke, det ligger i hverken Det Konservative Folkeparti eller regeringens magt at styre flygtningeudviklingen i verden. Og det er trods alt i forhold til flygtningeudviklingen i verden, at Danmark har underskrevet en række internationale konventioner. Hr. Kofod-Svendsen har nævnt et par af dem, der supplerer FN's flygtningekonvention, den europæiske menneskerettighedskonvention f.eks., og ifølge de andre konventioner er der blandt de mennesker, der søger asyl, og som får de facto-status, folk, som på samme måde som konventionsflygtninge er personligt forfulgt, og som risikerer liv og tortur, når de vender tilbage. Det kan hr. Helge Adam Møller ikke styre. Han kan lukke grænserne og sige: Vi vil ikke have dem! – og så sige nej til de internationale konventioner, men han skal ikke tro, han kan styre flygtningeudviklingen.

Så vil jeg til sidst spørge: Er de mennesker, der har fået de facto-status i Danmark, som har fået tilsvarende status i Tyskland, Holland, England, Sverige og andre europæiske lande, som opholder sig i lejrene ude i verden, og som af FN's Flygtningehøjkommissariat er betegnet som de facto-flygtninge, ikke reelle flygtninge?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Helge Adam Møller gennemførte nogle ubegribeligt udviklede hovedregningsstykker heroppe om, hvor mange der ville komme til Danmark under bestemte forudsætninger. Jeg kunne ikke følge med i alle mellemregningerne, men jeg tror nok, at de var rigtige. Det var noget med, at man skulle dele med 5 i hvert

fald – og så vidt jeg kunne følge med, så lykkedes det også.

Nu skal man passe på, at man ikke forgriber sig på den slags grå teori. Jeg synes, der er noget fristende ved som grundlag for debatten at holde sig til de faktiske tal, dem, vi kender. De tal, vi kender til, om, hvor mange der kommer til Danmark i øjeblikket, er jo af en ganske anden størrelsesorden. Skulle vi dog ikke tage vores udgangspunkt for debatten i de faktiske tal? Og hvad er så de? Ja, i første halvår af 1990 kom der 2.235 personer til Danmark. Ca. halvdelen af dem får asyl. Det er 1.200-1.300 på et halvt år. I år, i 1991, er der i det første halvår kommet 1.836. Ca. halvdelen får asyl. Det er ca. 900, der får asyl i år.

Det er altså ikke milliontal, vi opererer med, sådan som hr. Helge Adam Møller gør. Hr. Helge Adam Møllers regnestykker har ikke meget med dagens Danmark og virkeligheden at gøre. Det er selvfølgelig tit kedeligt at få en god diskussion ødelagt af kendsgerninger. Men vi andre har dog alligevel en forpligtelse til at holde os til dem.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Hr. Helge Adam Møller nævnte både i sin indledning og nu her i sidste runde et problem, der har optaget mig igennem mange, mange år, og der er, da nu hr. Helge Adam Møller nævner det to gange, måske en løsning at finde på problemet. Det består deri, at der er mange, der søger asyl uden at få det. De optager arbejdskraft, det koster penge osv. Og de skal være her i nogen tid. Nogle bliver ganske vist afvist ved grænsen, men nogle skal jo være her. Det tager sin tid med alle dem, der søger forgæves. Men det gælder jo også inden for andre områder af det offentlige, at der er mange, der søger om noget, de ikke får. Og det er noget irriterende noget. Det koster penge for administrationen. Og når de ikke har retten alligevel, hvorfor skal de så søge? Det er jo spild af tid og skatteborgernes penge.

Derfor er det, jeg spørger, om hr. Helge Adam Møller har en løsning på det problem. Hvordan kan man forhindre folk, der mener, de har ret til at søge asyl, i at søge, selv om det viser sig, at de ikke har denne ret? Hvad kan man gøre ved det? Skal man have en eller anden strafbestemmelse, hvis de søger forgæves,